

Oikeustapauskokoelma

Asia C-494/12

Dixons Retail plc
vastaan
Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(First-tier Tribunalin (Tax Chamber) esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Direktiivi 2006/112/EY — Arvonlisävero — Tavaroiden luovutus — Käsite — Pankkikortin vilpillinen käyttö

Tiivistelmä – Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 21.11.2013

1. *Verolainsäädännön yhdenmukaistaminen — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä — Tavaroiden luovutus — Käsite — Aineellisen omaisuuden luovuttaminen ostajalle, joka käyttää pankkikorttia vilpillisesti maksuvälineenä — Kuuluminen soveltamisalaan*

(Neuvoston direktiivin 77/388 2 artiklan 1 alakohta ja 5 artiklan 1 kohta; neuvoston direktiivin 2006/112 2 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 14 artiklan 1 kohta)

2. *Verolainsäädännön yhdenmukaistaminen — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä — Veron peruste — Tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset — Käsite — Luovuttajan ja pankkikortilla maksavan ostajan väliset myyntitoimet — Kortin myöntäjän kolmantena osapuolena ostajan puolesta luovuttajan kanssa tekemänsä sopimuksen nojalla suorittama maksu — Maksu, joka on vastike — Kuuluminen soveltamisalaan*

(Neuvoston direktiivin 77/388 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohta; neuvoston direktiivin 2006/112 73 artikla)

1. Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetun kuudennen direktiivin 77/388 2 artiklan 1 alakohtaa ja 5 artiklan 1 kohtaa sekä yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112 2 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ja 14 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että kolmannen osapuolen tavaroiden luovuttajan kanssa tekemän sopimuksen nojalla, jonka mukaan kyseinen kolmas maksaa luovuttajalle palkkionsa vähennettyään tavarat, jotka tämä on myynyt ostajille, jotka käyttivät pankkikorttia maksuvälineenä, tehty tavaran fyysinen luovutus ostajalle, joka käyttää tällaista korttia vilpillisesti maksaakseen kyseisen tavaran, on tavaroiden luovutus.

Tavaroiden luovutuksen käsitteellä ei nimittäin tarkoiteta omistusoikeuden siirtoa sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä säädetyissä muodoissa vaan siihen sisältyvät kaikki yhden osapuolen toteuttamat aineellisen omaisuuden siirtotoimenpiteet, joilla toinen osapuoli oikeutetaan tosiasiallisesti määräämään kyseisestä omaisuudesta niin kuin tämä olisi sen omistaja.

Kyseinen käsite on luonteeltaan objektiivinen, ja sitä sovelletaan kyseisten liiketoimien tarkoituksesta tai tuloksesta riippumatta ilman, että veroviranomaisten olisi suoritettava tutkimuksia kyseisen verovelvollisen aikomusten selvittämiseksi tai otettava huomioon samassa luovutusketjussa toimivan muun elinkeinonharjoittajan kuin asianomaisten verovelvollisten aikomukset.

Pankkikortin vilpillinen käyttö maksuvälineenä kyseisten liiketoimien yhteydessä ei siten vaikuta siihen, että liiketoimet voidaan luokitella tavaroiden luovutuksiksi, sillä tällainen käyttö ei kuulu niihin objektiivisiin perusteisiin, joihin tämä käsite perustuu, vaan liittyy kyseisiin liiketoimiin ostajana osallistuneen henkilön aikomukseen sekä tämän aikomuksen toteuttamiseen käytettyihin menettelyihin.

Tällainen tilanne on lisäksi erotettava tavaroiden varkaudesta, joka ei kuulu tavaroiden luovutuksen käsitteeseen, sillä varkaus ei anna tekijälleen oikeutta määrätä tavaroista samalla tavalla kuin niiden omistaja.

(ks. 17, 20, 21, 26, 28, 29 ja 38 kohta sekä tuomiolauselman)

2. Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetun kuudennen direktiivin 77/388 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohdan sekä yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112 73 artiklaa on tulkittava siten, että kun tavara luovutetaan fyysisesti ostajalle, joka käyttää pankkikorttia vilpillisesti maksuvälineenä, jolloin siirto on tavaroiden luovutus, kolmannen osapuolen tällaisen luovutuksen yhteydessä tavarantoimittajan kanssa tekemänsä sellaisen sopimuksen nojalla, jonka mukaan kyseinen kolmas maksaa luovuttajalle tavarat, jotka tämä on myynyt tällaista korttia maksuvälineenä käyttäneille ostajille, suorittama maksu on vastike.

Kun ostaja nimittäin maksaa tavarantoimittajan luottokortilla, kyseessä on kaksi suoritusta eli yhtäältä tämän tavarantoimittajan myynti luovuttajalta, joka laskee vaatimaansa kokonaishintaan mukaan myös arvonlisäveron, jonka kyseinen ostaja maksaa loppukuluttajana ja jonka luovuttaja perii veroviranomaisten puolesta, ja toisaalta kortin myöntäjän kyseiselle luovuttajalle suorittama palvelu.

Tässä yhteydessä kuudennessa direktiivissä ja direktiivissä 2006/112 ei vaadita, että vastike on saatu suoraan tavarantoimittajan luovutuksen tai palvelujen suorituksen vastaanottajalta, jotta luovutus tai suoritus olisi tehty vastikkeellisesti. Kuudennen direktiivin 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohdan ja direktiivin 2006/112 73 artiklan mukaan vastikkeen tavarantoimittajan luovutuksesta voi maksaa paitsi ostaja myös kolmas eli tässä tapauksessa kortin myöntäjä.

(ks. 34, 35 ja 38 kohta sekä tuomiolauselman)